

KERKASIEL & ONDERZOEK

“EN DE KONING ZAL ANTWOORDEN EN TOT HEN ZEGGEN: VOORWAAR ZEG IK U: VOOR ZOVEEL GIJ DIT AAN EEN VAN DEZE MIJN MINSTE BROEDERS GEDAAN HEBT, ZO HEBT GIJ DAT AAN MIJ GEDAAN.”
(MATTHEÛS 25: 40)

1989 - 1995

SYRISCH ORTHODOXE CHRISTENEN

De comissie van het NO-onderzoek naar vluchtelingen bij de afsluiting van de Europese verdragen.

“Voor Nederland is zelfs opname van honderd Syrische gezinnen niet het einde van de wereld, maar voor die Syrische gezinnen is uitzetting en terugkeer naar Syrië dat wel.”
Pauselijke Nuntius in Damascus, 1989

Twee Syrische vrouwen uit de gemeenschap van Syrisch Orthodoxe Christenen in Nederland worden in 1989 in vreemdelingenbewaring genomen. De twee vrouwen worden met een dochtertje van vijf op het vliegtuig naar Damascus gezet. De commotie over deze actie, waarbij de vrouwen los van hun man en kinderen worden teruggezonden is groot. Hun echtgenoten met hun kinderen worden opgevangen in het pastoraal-diakonaal centrum ‘De Open Hof’ van de binnenstadkerken in Groningen. De twee uitgezette vrouwen zijn samen met het kind direct na aankomst in Damascus gearresteerd en opgesloten. Zij worden dagelijks aan verhoren onderworpen en met fysiek geweld bedreigd.

Sonja Barend interviewt de twee in Nederland achtergebleven kinderen tijdens haar talkshow. Ongeveer 70 met uitzetting bedreigde Syrisch Orthodoxen worden op dat moment in kerkasiel opgevangen in 13 kerken in 11 gemeenten met medewerking en inzet van 1500 vrijwilligers.

Leeuwarder Courant 28.05.1994

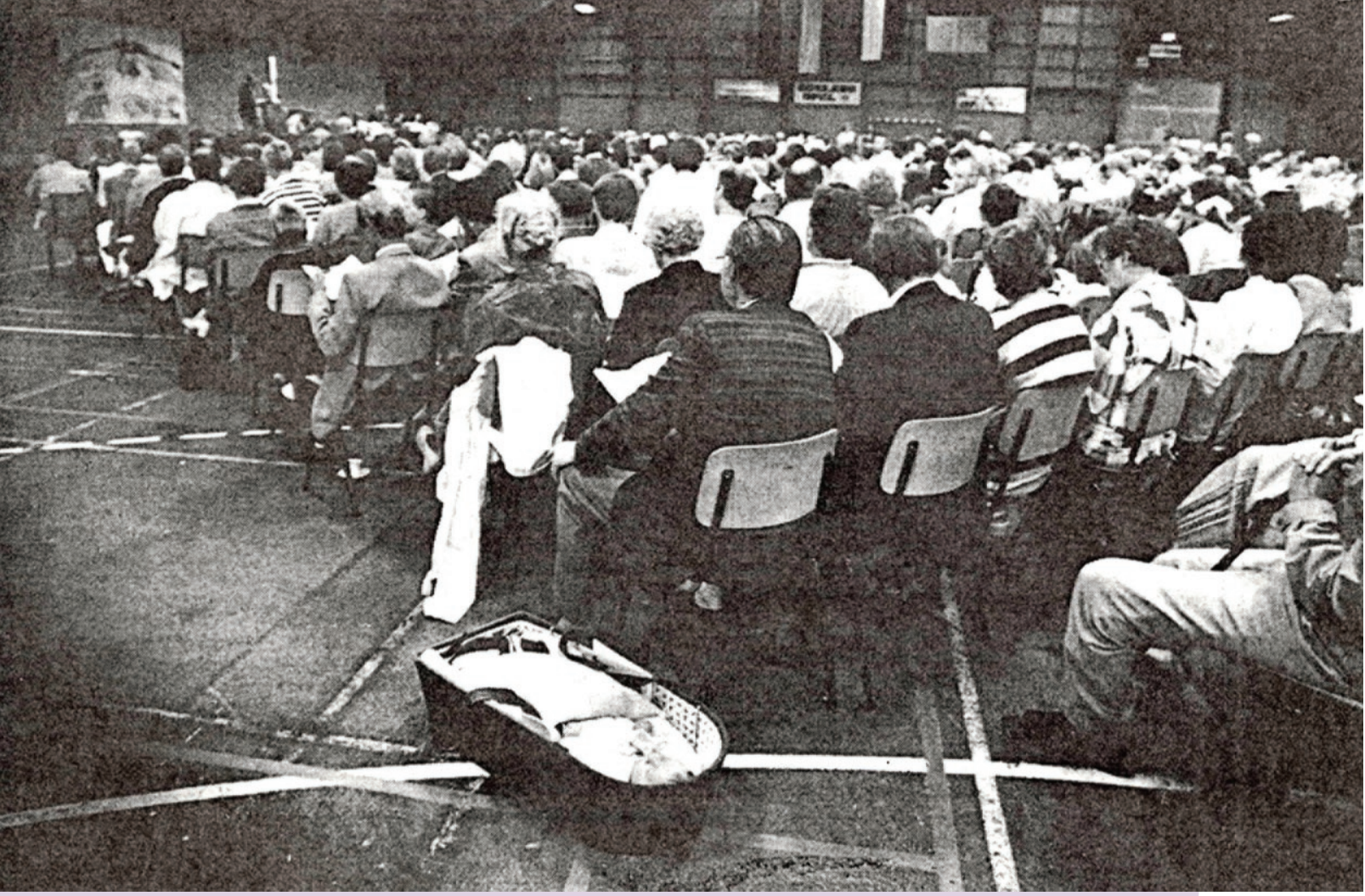
In 1992 wordt het overheidsbeleid m.b.t. Syrië gewijzigd. Men baseert zich hierbij op een achterhaald ambtsbericht uit 1988. Het gezin Touma wordt uitgezet naar Syrië en veel Syrisch Orthodoxen gaan in kerkasiel om een uitzetting te voorkomen. Terwijl de rechtbank wil weten hoe het met de terugkeerders gaat weigert Justitie een onderzoek in te stellen. Een contactpersoon van INLIA reist naar Syrië en smokkelt een videoband met een verslag van de gebeurtenissen na terugkeer het land uit. Er is sprake van opsluiting en marteling. In 1992 reist een onderzoeksmissie van INLIA naar Jordanië, (samen met Amnesty International, afd. Duitsland). Via een contactpersoon in Syrië worden moeder en dochter vanuit Syrië over de grens naar Jordanië gesmokkeld. In 1993 brengt INLIA een onderzoeksrapport uit, dat uiteindelijk tot het verbieden van uitzettingen naar Syrië leidt. Uit angst voor een dreigende uitzetting pleegt in januari 1994 een van de asielzoekers in Britsum zelfmoord. In mei 1994 pleegt een Syrisch Orthodoxe asielzoeker zelfmoord in een politiecel in Hengelo.

Uit de evaluatie van het kerkasiel te Eelde-Paterswolde op 07.09.1994:

“De gehele commissie is vol lof over de inzet van INLIA. John wist op de vergaderingen de aanwezigen steeds weer met nieuwe moed huiswaars te laten gaan. Mark en Helmer hebben verschillende malen onze vergaderingen bijgewoond en de vrijwilligers na het avondgebed over de stand van zaken geïnformeerd. De medewerkers van INLIA - met name Esmée en Anne-Margriet - waren steeds bereid om onze vele vragen te beantwoorden. Ook de bezoeken van Dirk Wams hebben en 'de jongens' en wij zeer op prijs gesteld.”

KERKEN TEGEN ASIELBELEID

Kerken bereid tot confrontatie

Drents Groningse Pers 12.06.1989

“want zij draagt het zwaard niet tevergeefs; want zij is Gods dienaress...” (Romeinen 13)

Op de Noordelijke Kerkendag in Veendam leggen negen kerken die in Assen en Groningen asielzoekers herbergen een verklaring af tegen het beleid van staatssecretaris Korte van Hemel. De secretaris van de Raad van Kerken Van der Zee, bekritiseert het Nederlandse asielbeleid als restrictief en noemt asielzoekers 'het slachtoffer van de 'wanordelijke orde in de wereld' die in onze maatschappij door vooroordelen en discriminatie 'van bedreigd tot bedreigend' worden. De positie van de kerken wordt ingegeven door de bijbelse notie van de zorg voor de vluchteling en de vreemdeling in ons midden. Het bieden van zorg en opvang wordt zodoende niet als burgerlijke ongehoorzaamheid beschouwd maar als niets meer en niets minder dan een diaconale taak.

1989

ONDERZOEKSMISSIE SYRIË

Syriërs weer samen

Nieuwsblad van het Noorden 25.08.1989

De gegevens over de situatie in het land van herkomst waar Justitie haar beslissing om uit te zetten op baseert zijn volgens INLIA niet juist en verouderd. INLIA stuurt een onderzoeksmissie naar Syrië om de situatie ter plekke te onderzoeken. De commissie stelt vast dat Syrisch Orthodoxe Christenen door de overheid daadwerkelijk gediscrimineerd en vervolgd worden als zij hun mening vrij uiten en zich organiseren. Verder zijn zij ook het mikpunt van allerlei bevolkingsgroepen. Syrisch Orthodoxe meisjes en vrouwen worden door moslims ontvoerd, ontheemd geraakte Koerden roven bezittingen en grond en de leden van hun eigen geloofsgemeenschap verstoten emigranten als 'verraders aan de eigen zaak'. Van enige bescherming van de autoriteiten is bij dit alles geen sprake. Ook bleken sommige naar Nederland gevluchte Syrische asielzoekers al bij verstek te zijn veroordeeld. Omdat Syrië in oorlog is wordt een terugkeerder bovendien vaak verdacht van hand- en spandiensten aan de vijand. Het rapport van de onderzoeksmissie wordt aan de Nederlandse overheid gepresenteerd en leidt na 7 maanden tot de terugkeer naar Nederland van de twee vrouwen. Alle in de kerk verblijvende Syrisch Orthodoxe Christenen mogen uiteindelijk de kerk verlaten. De officiële ambtsberichten worden aangepast en 300 Syrisch Orthodoxe vluchtelingen krijgen in een later stadium alsnog een verblijfsvergunning.

1989 - 1995 KERKEN VANGEN SYRISCH ORTHODOXE CHRISTENEN OP IN: OOSTERMEER * LEEUWARDEN * BERGUM * GRONINGEN * VRIES * ARNHEM * ROTTERDAM * NOORDDIJK * HOOGKERK * MIDDELSTUM * ROTTEVALLE * OOST-SOUBURG * DRACHTEN * ZWOLLE * EELDE-PATERSWOLDE * ASSEN * HOOGEVEEN

INLIA

partner of churches, partner of municipalities, partner of refugees,
partner of people